

indenfor visse snævre Grændser ere Herrer over vore Handlinger og deres Følger. Men naar jeg altsaa siger, at, hvor en saadan Nødvendighed er tilstede, der maa man høre sig, saa troer jeg dog, at der tillige er Opfordring til at overveie, om der ikke gives en Nødvendighed af en anden Bessaffenhed, en Nødvendighed, som fremkommer ved Andres frie Handlinger, der medføre Følger, der hvile som et Tryk paa Andre. Det er dette Spørgsmaal, jeg skal tillade mig her at overveie, idet jeg følger den Fremstilling af Sagen, som den høitærede Finantsminister gav os. Den høitærede Finantsminister gjorde jo opmærksom paa, at der i det andet Thing først blev forelagt et Forslag om en overordentlig Skat; men da man fra Finantsministeren fik Kundskab om, at der senere vilde fremkomme et andet Forslag, opstod der ganske naturligt den Tanke, at man vilde see Nr. 2 først, inden man gik nærmere ind paa Nr. 1. Ja, det kan maaffee stille sig som en meget naturlig Tanke for den høitærede Finantsminister, og jeg skal ikke bestride Tankens Naturlighed; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at den Afgjørelse, over hvilken den ærede Finantsminister i sit Foredrag her gled ganske let hen, har været skæbnesvanger for Sagens Stilling i dette Thing. Thi derved, at man saaledes kom ind paa at behandle Nr. 1 sammen med Nr. 2, og egentlig til at lægge Nr. 1 heelt tilside, for at fremme Nr. 2 — jeg skal strax nærmere betegne, under hvilke Forhold —, er den Stilling fremkommen, i hvilken vi nu befinde os; derved er dette Thing unddraget fra den Stilling, det vilde have havt til at drøfte Nr. 2 roligt og i den Tid, som en rolig Overveielse maa kræve. Den ærede Finantsminister bemærkede saa videre, at Finantsloven maatte først vedtages, og Størelsen af Underbalancen derved bestemmes. Ja, det er en Folge af den Beslutning, Thinget havde taget; thi dersom man havde behandlet Reglerne for Indkomstskatten for sig, havde det slet ikke vedkommet Finantsloven, slet ikke; Reglerne kunde behandles aldeles uafhængig deraf. Den anden Sag, den først forelagte, kunde man, om man vilde, opholde saa længe, og da der kun var Spørgsmaal

om at give bejendte og vedtagne Regler Anvendelse for een Gang, var det mindre vigtigt; dersom dette Thing, strax efter at Finantsloven var vedtagen, havde faaet det først forelagte Lovudkast herind, havde der været god Tid til at behandle det med al den Grundighed og Omhu, som Sagen kunde kræve. Men ved den eiendommelige Maade, hvorpaa Sagen er taget i Folkethinget, idet man lagde Nr. 1 tilside for at fremme Nr. 2 — og jeg skal tillade mig at sige temmelig længe —, er det sleet, at den Situation er fremkommen, som nu er tilstede. Nu sagde den høitærede Finantsminister videre, at der var væsentlige Betskeligheder ved Nr. 2 — jeg siger for Kortheds Skyld saa; jeg mener jo Lovforslaget om Reglerne —, thi Procentsystemet har sine Miskeligheder, hvilke man imidlertid under Forhandlingerne i det andet Thing troede at ville kunne komme ud over. Man fandt en Udvei, som mere eller mindre bestemt blev tiltraadt af den høitærede Finantsminister, og saaledes troede man at have faaet et Resultat. Men nu kom der Spørgsmaal om en heel afvigende Besskatning, nemlig en Besskatning paa Formue og Indkomst, og et stort Mindretal i Udvalget foreslog derfor aldeles at henlægge Sagen. Her have vi nu altsaa de Grunde, der have bevirket, at Sagen er trukket saa langt ud. Maa jeg nu spørge: Indeholder det nogen Garanti for dette Thing med Hensyn paa Fremtiden, eller er det, der er sleet, ikke Noget, som er en Folge af en fri Beslutning, tagen i det andet Thing, og som kan gjentage sig, saa ofte lignende Omstændigheder komme tilstede? Jeg troer, at Enhver skal sige, at det er aabenbart, og gaaer det godt denne Gang, er det jo i høieste Grad sandsynligt, at det vil gaae paa samme Maade næste Gang, og jeg vil tilføie, at det allerede er bebudet, at det vil sleet saaledes. Thi blandt de Uenigheder, som vare tilstede i det andet Thing, er ogsaa noget meget væsentligt, som ikke er berørt af den høitærede Finantsminister, og som jeg derfor skal omtale. Det er Spørgsmaalet om en stigende Scala. Der var en stærk Stemning for den i det andet Thing, og det lykkedes kun at bringe den tilside ved Vedtagelse af et Endringsforslag, der fremkom under Lovudkastets